

lider osv. paa den Maade, at det er en tvungen Sag for enhver gennem sin Skat at yde et Bidrag til en Forsikring paa disse Omraader, før er man ikke kommen saa vidt, som man efter min Mening burde. Fra forskellig Side, ikke alene af Modstandere, men ogsaa Meningsfæller, er det adskillige Gange blevet kaldt Fantasteri, hvad jeg bestrider, at det er, og Socialisme, hvad jeg ogsaa bestrider — hvis det er Socialisme, er det i hvert Fald den Art Socialisme, jeg er Tilhænger af. Det staar saaledes for mig, at den eneste mulige Maade at skabe en Sikkerhed for enhver, der agter ved egen Hjælp at gøre sig fri for nogen Sinde i Livet at komme under Fattigvæsenet, er, at man gennem Princippet: Hjælp til Selvhjælp garderer sig paa alle Omraader og det saaledes, at hvad man derigennem faar, faar man ikke som en Gave, men som en absolut Ret. Som sagt den Pære er vel ikke moden endnu, og jeg gaar derfor med Glæde til at arbejde for det her foreliggende Lovforslag. Jeg gentager kun, at der vel kan være Ting, jeg kunde ønske rettede, idet jeg dog villig erkender, at der er Forandringer fra det oprindelige Forslag, som jeg anser for at være en Vinding.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds vilde gerne have, at Tilskuddene skulde overgives til Fagforeningernes Ledelse alene. Det glædede mig at høre den højtærede Indenrigsminister udtale sig ganske bestemt derimod. Jeg tror ogsaa, det vilde være forkert. Der kan ikke være Fornuft i at give de Penge til Foreninger, som, selv om man paa adskillige Omraader har fuld Sympati for dem, dog maa siges ogsaa til Dels at være politiske. Hvad jeg kunde ønske, var, at Arbejdsløshedsinspektøren kunde faa et Par forsikringskyndige Mænd udnævnte af Indenrigsministeren til at tiltræde Nævnet, saaledes at han derigennem havde en Støtte ved forskellige Lejligheder. Denne Tanke blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, og jeg slutter mig absolut dertil. Jeg antager ligesom den højtærede Minister, det ikke kan være Meningen, at en Mand, der har tilsvaret sit Kontingent saa og saa lang Tid, skal miste sin Medlemsret, naar han bliver indkaldt som Soldat og ikke er i Stand til at tilsvare sit Kontingent i Tjenestetiden. Det maa i hvert Fald ordnes saaledes, at vedkommende ikke mister sin Medlemsret af den Grund. Men jeg antager ogsaa, at man let vil kunne komme udover dette Punkt.

Det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) spurgte, om den faglærte Arbejder, naar han er arbejdsløs, skal være tvungen til at tage Arbejde udenfor sit Fag, naar han kan faa saadant Arbejde. Dette maa vel nok besvares baade med et Ja og Nej. Under almindelige Forhold vil man ikke forlange, at en i et bestemt Fag uddannet Mand skal tage Arbejde i et andet Fag. Men der kan i vor Tid paavises Fag, hvis Arbejdere nødes til at gaa over i andre Livsstillinger, fordi Faget gaar tilbage og ikke beskæftiger saa mange Arbejdere mere. Jeg sigter her til et enkelt bestemt Fag, nemlig Farverfaget. Jeg har set, at adskillige Farversvende have maattet søge Arbejde i andre Stillinger, fordi de ikke kunde beskæftiges mere i deres Fag, og det samme kan passere andre Fag. Der mener jeg, det vil være nødvendigt for vedkommende Arbejdere selv at tage andet Arbejde, fordi det ikke vil være tilstrækkeligt for dem at faa den Understøttelse, Arbejdsløsheds-kassen giver i den Tid, der er paaregnet, og som vel ikke kan udstrækkes udover det foreslaaede.

Som allerede udtalt tør jeg paastaa, at fra Arbejdsgivernes Side hilses dette Lovforslag med Glæde, og at man der kun ønsker det gennemført saa hurtigt som muligt.

Thomas Larsen: Jeg skal fatte mig meget kort, navnlig da jeg gerne vil støtte det Ønske, der vistnok gør sig gældende, om allerede i Dag at blive færdig med 1ste Behandling af dette Lovforslag.

Den Modtagelse, Kommissionens Forslag har faaet her i Tinget, har ikke kunnet andet end glæde mig. Det fremgaar klart af de Udtalelser, der ere faldne fra de forskellige Grupper, at dets Fremkomst hilses med Tilfredshed. Man har endogsaa fra alle Sider udtalt Ønsket om, at det maa naa hurtigt op i det andet Ting og blive fremmet der. Netop dette, at dette Ønske er udtalt fra alle politiske Lejre, giver godt og begrundet Haab om, at det virkelig skal lykkes os at gennemføre denne store og vigtige Sag.

Med Hensyn til den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, maa jeg dog, ligesom den højtærede Minister, gøre en Undtagelse med det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Ikke saaledes at forstaa, at det ærede Medlem ikke udtalte sin Anerkendelse af Forslaget og ogsaa af de Principper, hvorpaa det er bygget, men han begyndte dog sin